

هواستگان

کتابنا این کتاب چیدر موقوفه شریف باذن صاحب علم الرحمة و

المنفرد در تفسیر معانی حضرت ائمه معصومین علیهم السلام و الصلوة

تسمیاتی
بکلمه کلمه جید

نصیب نین شاعر شیرین کلام سخنور عالی مرتبت ام
سید علی صاحب مروج بگرامی متخلص به جید

۱۳۰۵ هـ

فہرست مضامین کتاب حکمہ حیدر

صفحہ	مضمون
۲	در توجیہ حضرت بارئ تعالیٰ -
۳	در شجاعت بدرگاہ حضرت و اہلب الطیبات عراستہ -
۵	در لغت سید المرسلین و مناقم النبیین حضرت احمد مجتبیٰ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم -
۶	در ذکر معراج حضرت سہ کائنات منجز موجودات علیہ افضل الصلوٰۃ و اکمال التحیات -
۸	در بیان فرود حضرت امیر علیہ السلام حکایت شب معراج بر سر غیر دستگردن یودی دران مجمع و دیدن تجسہ بہ انکار و ایمان آوردن بعد ندامت باخر کار بخدمت حیدر کرار
۱۰	فی مع حضرت خدیجہ الکبریٰ رضی اللہ تعالیٰ عنہا -
"	در نقبت یسوب الدین و امام المتقین و صی سید المرسلین حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب صلوٰۃ اللہ علیہ -
۱۱	در مع حضرت فاطمہ الزہرا بتول خدر اصلوٰۃ اللہ و سلامہ علیہا و جعلہا و اہبہا و انبیہا -
۱۲	در مناقب منقر الا نام امام الہمام سبطین حضرت رسول کرام و امام ابن الامام حضرت زین العابدین و باقی المسہ علیہم السلام -
۱۳	در سبب تالیف کتاب -
۱۴	در مع وزیر الممالک وزیر ابن الوزیر شجاع الدولہ ببادر -
۱۵	آغاز داستان شہادت حضرت امیر علیہ السلام -
۱۶	در بیان عزم نمودن حضرت شہادت شاہ دین بعد فتح مارقین بہت تشبہ قاسطین و بیوفائی کردن کوفیان بعین -
۱۷	در سوال نمودن مرد نصیبی بجناب حضرت امیر المؤمنین و امام المتقین و شنیدن جواب باصواب
۱۸	در بیان روانہ شدن حضرت امیر از نہروان بہت کوفہ و اجازت خواستن ابن مجسم بعین برسانیدن مژدہ فتح بکوفیان و ماور شدن و آخر کار عاشق شدن آن ملعون بر خط امہ طغونہ -

صفحه	مضمون
۲۰	در بیان زادروز امیرالمؤمنین شوم و آمدن او بخدمت امیر و نذر گذرانی بدین شمشیر دست زدن آنحضرت
۲۱	در بیان شوق شدن ابن محمد بن عثمان بن عبدالمطلب و عمرو بن بکر سعد و عهد بستن آن سه بدر نزد ابراهیم حضرت امیر علیه السلام و معاویه و عمر عاص پداساس -
۲۲	در بیان رسیدن عمر بن بکر سعد بوجوب عهد خود و در قصر بار اوده قتل عمر عاص و برنده آمدن آنروز عمر عاص و زخم شدن بجا این برخارجه -
۲۳	در بیان شمشیر زدن ابن محمد بن عثمان بدین بر فرق حضرت امیر المؤمنین حضرت علی علیه الصلوٰة و السلام -
۲۴	در بیان روایت کردن سمائل ابن عبدالمطلب -
۲۵	در بیان سوال کردن یکی از علمای یهود از حضرت امیر و جواب یافتن و مسلمان شدن -
۲۶	در روایت صحیح نبانه -
۲۷	در روایت کردن مفید و دیگر راویان -
۲۸	در روایت باسناد و دیگر از امام موسی
۲۹	در روایت از سید رضی علیه الرحمه -
۳۰	در روایت از کتاب جیب السیر -
۳۱	در روایت کردن باقر مجلسی و شیخ مفید و طوسی رحمة الله تعالی علیه از حضرت امام حسن علیه الصلوٰة و السلام
۳۲	در بیان روایت از حضرت ام کلثوم علیه السلام -
۳۳	در بیان روایت دیگر در باب زخم زدن بر سر حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام شیت بن دهره و ابن محمد بدانجام -
۳۴	در بیان روایت از جناب جعفر صادق علیه الصلوٰة و السلام بوجوب شاد حضرت رسول خدا صلی و آله و سلم آنچه شب سراج بر پنجم فلک دیده بود -
۳۵	در بیان روایت از احوال پدر دلال ابن محمد بن عثمان بدین از زبان راهب کهن سال که مسلمان شده
۳۶	در بیان روایت در میلاد حضرت امام حسن علیه الصلوٰة و السلام از شیخ مفید و طوسی رحمة الله تعالی علیهما -
۳۷	در بیان احوال خلافت حضرت امام حسن مجتبی سبط اول محمد مصطفی صلعم -
۳۸	روایت در ذکر وصی کردن حضرت علی علیه السلام حضرت امام حسن علیه السلام را در سپردن امانات در عهد

صفحه	مضمون
۴۶	در بیان سبزه که از حضرت امام حسن علیه الصلوة والسلام بموجب خواہش زبیر سبزه فرودہ۔
۴۷	در بیان دعا کردن حضرت امام حسن در دفع زاید بنجاد۔
"	در بیان کردن حضرت امام حسن از سبزه ات خود و منکر شدن مرد شامی و تمسک شدن بصورت زن۔
"	در بیان روایت کردن ابن طاووس از امام پنجم۔
۴۸	در بیان روایت از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام۔
۴۹	در بیان روایت از امام ہشتم علیہ الصلوٰۃ والسلام۔
"	در بیان روایت از بابویہ رضی اللہ عنہ۔
"	در بیان روایت دیگر از بابویہ علیہ الرحمہ۔
"	در بیان روایت از حضرت علی ابن موسی رضا علیہ السلام۔
۵۰	در بیان روایت از حضرت طوسی پاکزاد۔
"	در بیان روایت از راوی معتبر۔
۵۱	در بیان روایت از راوی با او ب رحمة اللہ علیہ۔
"	در بیان روایت کردن سرافراز قم از حضرت امام صادق علیہ الصلوٰۃ والسلام۔
"	در بیان بموجب اعلان عمر خاص حالک شام بدانجام نجیب حضرت امام حسن علیہ السلام تکلیف خطبہ کردن۔
۵۲	در بیان روایت کردن صفار و کبار از حضرت صادق علیہ صادق علیہ السلام۔
"	در بیان سوال کردن مرد یهودی در اثنا سے راہ از حضرت امام حسن علیہ الصلوٰۃ والسلام و جواب دادن حضرت امام حسن علیہ السلام۔
۵۳	در بیان روایت کردن خذیفہ از حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم۔
۵۵	در بیان روایت کردن بابویہ قمی۔
"	در بیان روایت از روضۃ الشہداء در باب گذاردن نماز حضرت امام حسن علیہ الصلوٰۃ والسلام۔
۵۶	در بیان علم حضرت امام حسن علیہ الصلوٰۃ والسلام۔
"	در بیان روایت دیگر در اخلاق حضرت امام حسن علیہ السلام۔
"	در بیان روایت از شخص موسیٰ در توصیف حضرت امام حسن علیہ السلام۔

صفحہ	مضمون
۵۷	روایت از شیخ مفید و محمد رحمۃ اللہ علیہما در باب رحلت حضرت امیر علیہ السلام و آمدن منصب امامت بر امام حسن و بیعت نمودن خانس و عام و عذر کردن حاکم شام بدانجام و تفرقه انداختن در لشکر امام با رسال زر و وعد و وعید تمام۔
۶۰	در بیان خطبہ خواندن حضرت امام حسن علیہ السلام و فرستادن مرد مرادی نزدی بر مهم حاکم شام۔
"	در بیان خطبہ خواندن مکرر حضرت امام حسن علیہ السلام و تعیین کردن ابن عباس و قیس ابن سعد را بادوازده ہزار سوار۔
۶۳	در بیان نامہ نوشتن حضرت حسن امام بجا حکم شام بدانجام۔
۶۴	در بیان بر بنبر آمدن حضرت امام حسن علیہ السلام و خطبہ خواندن مشتمل بر حمد الهی و نعت حضرت رسالت پناہی و سپیدین معاویہ ملعون چون مار بر خود از سر حد و سلسلہ خبیانان صلح شدن با امام حسن علیہ السلام۔
۶۵	در بیان بیعت شدن معاویہ و در بیان حضرت امام حسن امام زمان و معاویہ لعین بدین و بد عہدی نمودن آن مکار پر کین۔
۶۹	در فکر ہلاک حضرت امام حسن ملعون و تدبیر با کردن و فکر با انگیزختن وزہر دہانیدن۔
۷۱	در بیان آمدن حضرت امام حسن علیہ السلام از موصل ب شرب و زہر دہانیدن مروان بوجوب گفتہ معاویہ و بدلالی فرستادن از سونہ و لالہ را پیش جسدہ بنت اشعث زن حضرت امام علیہ السلام در بخور شدن و از مدینہ بموصل رفتن جهت تفرج طبع و رنج بر سر نخ افزودن۔
۷۴	در بیان فرصت یافتن حضرت امام حسن علیہ السلام در شہر موصل و از انجا عزم نمودن ب شرب و زہر ریختن اسما ملعونہ در کوزه آب و ہلاک شدن جسمت امام حسن عالیجناب از خوردن آب۔
۷۸	در بیان بیرون حضرت امام حسین علیہ السلام جنازہ حضرت امام حسن بروصنہ حضرت رسول صلعم و مانع شدن عائشہ از دفن حسن بصلح مروان بے ایمان و ستودہ جنگ شدن مروانیان و زدن تیر باہ نقش حضرت امام حسن و باز گردانیدن نقش مہرہ را از انجا آوردن در بستیع و دفن کردن بصد در دو محن۔
۸۰	در بیان بعد شہادت حضرت امام حسن علیہ السلام مروان ملعون از حال جسدہ ملعونہ اندیشہ کردن و گرنجیہ گردانیدن اورا و فرستادن ب شام۔

صفحه	مضمون
۸۱	در بیان آمدن معاویه لعین از شام باراد کجج بشریب واستقبال کردن سکناسه شهر و برون نه آمدن قریش و انصار و برهم شدن آنگ بد کردار -
۸۲	در بیان سناوی کردن حاکم شام در باب گفتن فضائل حضرت علی علیه السلام و حاکم بصره و کوفه کردن زیاد بن ساورا -
۸۳	در بیان نامه نوشتن حاکم شام به انجام بعالم الان هر مقام در باب محترم داشتن شیعیان علی و کرامی داشتن دوستان عثمان بن عفان -
۸۵	در بیان فرستادن معاویه لعین بشریب این ارطاه را در حجاز که شیعیان حضرت علی را بدست آوردند کشتن
۸۶	در بیان روایت کردن طوسی رحمه الله علیه از حسن بصری -
۸۸	در بیان آمدن معاویه بدیند و طلبد داشتن عایشه را بطریق ضیافت بمنزل خویش و حاضر کردن چاه و در آمدن عایشه در چاه و انباشتن چاه را -
۸۹	در بیان وصیت کردن معاویه لعین در وقت نزاع روان به زید بن ابی ایمن در بیان تشبیه و تکیفین و تفریق خود و کرم حیدر یا دواون به بیعت گرفتن از عمر عاص -
۹۰	واستان در حمد و ثناء سید کائنات صلعم -
۹۱	واستان در ذکر ولادت با سعادت حضرت امام حسین علیه الصلوٰة والسلام که امام سوم است بر انام
۹۲	در روایت از راویان متبر در باب نه دادن شیر به حضرت حسین و انتظار کردن با بدن حمل اشقیات
۹۳	در روایت از شیخ مفید رحمه الله علیه در باب آمدن حیرت جت تنیست ولادت امام حسین علیه السلام
۹۴	روایت از کثر الغراب و آمدن از ابی در خدمت حضرت رسول مقبول صلی الله علیه و آله -
۹۵	آمدن معاویه در شرب جنت گرفتن بیعت براسه زید بن ابی اهل آن دیار و ابا کردن حضرت امام حسین علیه الصلوٰة والسلام و عبد الرحمن و ابن زبیر و عبد الصمد بن عسک و روانه شدن هر چاه بیت الحرام را -
"	مجلس آریستن حضرت امام حسین علیه السلام در خانه خود و بر منبر آمدن و خطبه خواندن و بیان کردن توحید قرآن مجید که در شان الهیبت نازل شده بود -
۹۶	نامه نوشتن زید بن ابی بنام ولید بن عقبه حاکم شرب در باب بیعت گرفتن از امام حسین و غیره چسارتن -

صفحہ	مضمون
49	نوشتن و رسیدن بن عقیبہ رقعہ بحضرت امام حسین علیہ السلام و مندرجہ کردن مضمون نامہ زید و آگاہ شدن حضرت امام حسین و روانہ شدن برواقہ جد خویش رسول نقیبن۔
101	عسکر روانگی کردن حضرت امام حسین از مدینہ بطرف مکہ و پیش آمدن برادرش محمد بن حنفیہ و عرض کردن و گفتن سخنانے مقرون بہ صلاح و شنیدن حضرت امام حسین و وصیت نامہ نوشتن و بہ محمد حنفیہ دادن۔
102	روانہ شدن حضرت امام حسین از مدینہ بہ سمت مکہ و طاقی شدن و اثاثے راہ عبدالمہ ابن مطیع و سخنانے مصلحت گفتن۔
105	آگاہ شدن کوفیان لعین از مقدم حضرت امام حسین بہ مکہ معظمہ و اجملع کردن پیش قاضی شرع و نامہ نوشتن بخدمت امام علیہ السلام۔
106	فرستادن حضرت امام حسین علیہ السلام از قبل خود حضرت مسلم را بطرف کوفہ و نوشتن جواب نامہ سے کوفیان۔
106	رسیدن حضرت مسلم عقیل بہ کوفہ و آگاہ شدن نعمان ابن بشیر حاکم کوفہ در آمدن مسجد و احضار کوفیان و خطبہ خواندن و عبدالمہ ابن مسلم و دو نامہ نوشتن بریزیمتضمن بر رسیدن مسلم بکوفہ و سستی نعمان ابن بشیر و طلب کردن بجایش حاکم شمر پر و فرستادن زید ابن زیاد را بہ کوفہ۔
110	خبر رسیدن بہ حضرت مسلم عقیل از آمدن ابن زیاد بہ کوفہ و برآمدن از دارمختار و رفتن بخانہ ہانی بن عروہ و قتل کردن ابن زیاد مرہانی را۔
113	آگاہ شدن حضرت مسلم عقیل از شہادت ہانی بن عروہ و بہ غضب برآمدن از خانہ ہانی بارادہ قتالی و ہوفانی کردن کوفیان۔
114	بجوش آمدن پسر محمد از قتل پدر و دست گرفتن تیغ از غضب و آویختن باشامیان و انداختن زشتخیز بکوشک دارالامارہ و شہید شدن آخر کار از مظلوم کفار زمرہ شکار۔
116	آگاہ شدن مسلم ابن عقیل از قتل محمد کشیر و پیش و برآمدن بہ شب بارادہ بطحا و نایافتن گزارہ و رسیدن مسجد و پناہ برون بہ سبت شکستہ و باز برآمدن بہ شب از انجا و رسیدن پیش زن طوعہ نام و طلب کردن شربت آب از ان سونہ و رسیدن او از نسب و برون بہ خانہ خود و اسیر آمدن

صفحہ	مضمون
	پیش ابن زیاد از جاسوسی پسران بد نهاد آن زن پاک اعتقاد و قتل شدن حضرت مسلم نیک نهاد۔
۱۲۳	خبر رسانیدن کوفیان بد نسا و بان زیاد بی بنیاد کہ دو فرزند حضرت مسلم ابن عقیل درین شهر پنهان اند و منادی کردن آن مرد و دو بدست آوردن ہر دو برادر را و سپردن بشکور زندان بان و گذاشتن مشکور مرہر و شاہزادہ را بہت رضای رسول خدا صلعم۔
۱۲۶	کم کردن طفلان مسلم را ہر بار و دیگر بوقت صبح در خیابانستان بہ خوف و خست کمنہ نہان شدن و آمدن جابر بہ حبشی براسے آب و دیدن ایشان را و بردن پیش بی بی خود نگاہ داشتن آن مومنہ مرا ایشان را و نہان داشتن این راز از شوہر پسر خود۔
۱۲۷	خبر یافتن ابن زیاد بد نهاد کہ مشکور زندان بان ہر دو شاہزادگان یعنی پسران مسلم عقیل را آزاد کرد و بگذاشت و مشکور را سلاطت کردن و جان دادن مشکور بہ محبت آل پیغمبر۔
۱۲۸	نگاہ داشتن آن مومنہ پاک طفلان مسلم را بعد از استہام بہ خانہ خود و آمدن شوہر شکر حارث لعین و وقوف یافتن برین ماجرا بہ سبب زاری آن یمین و بدست آوردن حارث لعین ایشان را و قتل کردن زن و غلام و پسر خود را و بردن سر ہر دو برادر بزرگ پیش پسر زیاد بے بنیاد۔
۱۳۲	برون حارث لعین سر ہای ہر دو طفلان مسلم پیش پسر زیاد بہ توقع خلعت و اسب و سیم و یافتن جزاسے کردار خود آن شقی بد نشان۔
۱۳۴	نامہ نوشتن مسلم عقیل بخدمت حضرت امام حسین از رسیدن خود بکوفہ و بیعت کوفیان و اشتیاق قدم آنحضرت کہ کوفیان داشتند آگاہ گردانیدن و عازم شدن امام حسین بہ کوفہ و منع کردن ابن عباس وغیرہ۔
۱۳۸	جمع ساختن حضرت امام حسین اعوان و انصار خود را و تزیین و اذن محامل جنت سوار کیا حرم محترم خود روانہ نمودن بکوفہ و خبر رسیدن بمنزل اول از شہادت مسلم ابن عقیل۔
۱۴۴	خبر رسانیدن جاسوس بان زیاد بد نهاد از کوچ حضرت امام حسین از مکہ بہ سمت کوفہ و تعیین ساختن بان زیاد حربین بزیاد را جاسوس را با جمعیت بسیار بہر گرفتن راہ آن شہد شہاہ۔

صفحہ	مضمون
۱۴۷	رسیدن حضرت امام حسین علیہ السلام برشت کر بلا و استاده شدن اس حضرت امام و رسیدن نام آن مقام و نغمه بیا کردن و فرود آمدن۔
۱۴۹	شنیدن ابن زیاد بنہا و ورود حضرت امام حسین علیہ السلام بہ کر بلا و نوشتن نامہ بجناب امام حسین علیہ السلام۔
۱۵۱	فرستادن ابن زیاد بنہا و عمر سعد بنی نبیاد را بجهت حرب حضرت امام حسین علیہ السلام و آمدن عمر سعد با فوج بمشاوره کر بلا۔
۱۵۳	اجازت خواستن بر این حصیر از حضرت امام حسین علیہ السلام و رفتن پیش عمر سعد و وعظ کردن و پند گفتن آن بنہا و راه و سوخته کردن و ناخوشی باز آمدن آن و نیدار بخدمت حضرت امام حسین علیہ السلام بظاہر و مخفی۔
۱۵۴	تاخیر کردن عمر سعد و حرب با حضرت امام حسین علیہ السلام و برگردن سپاہ امام چاہ و بر آمدن آب و سیراب شدن لشکر و رسیدن ابن زیاد بہ کوفہ و نامہ نوشتن بخدمت تمام بآن شعیب بر انجام و مستعد شدن ابن سعد در آخر روز برای کارزار با امام کبار و مہلت خواستن امام زمان آنروز تا شب و بعد از آن گمراہ قبول داشته و مہلت دادن۔
۱۵۶	از اعجاز حضرت امام علیہ الصلوٰۃ و السلام آنچه در کر بلا ظاہر شد۔
۱۶۰	روز بروز علی الصبح سوارہ آمدن عمر سعد بہت قتال با حضرت امام حسین علیہ الصلوٰۃ و السلام و امام علیہ السلام نیز با فوج خود مستعد شدن بجنگ و جدال و انداختن عمر سعد بنی نبیاد تیر بطرف حضرت امام علیہ السلام۔
۱۶۲	سبازت و شہادت حضرت حنین یزید الریاحی علیہ الرحمۃ و الغفران۔
۱۶۶	سبازت و شہادت مصعب برادر حنین یزید الریاحی علیہ الرحمۃ۔
۱۶۷	سبازت و شہادت علی ابن حسان یزید الریاحی علیہ الرحمۃ۔
۱۶۸	سبازت و شہادت عروہ غلام علی پسر حضرت علیہ الرحمۃ۔
۱۶۹	کلام ہدایت انجام حضرت امام علیہ الصلوٰۃ و السلام بعد از شہادت شہید اول حنین یزید الریاحی و برادر و پسر و غلام حکم الدقاعی با گروہ لیام اہل ظلمت و ظلام۔
۱۶۸	سبازت و شہادت زہیر ابن حسان علیہ الرحمۃ و الغفران۔

صفحه	مضمون
۱۶۱	مبارزت و شهادت عبدالمدین عمر کلبی علیه الرحمۃ والنعقان -
۱۶۲	مبارزت بریر بن ماسب الزہر والعرقان بازمرۃ لعینان -
۱۶۳	مبارزت و شهادت وہب کلبی نو داد از دست سکاران پر عدار -
۱۶۶	شهادت عمر بن خالد علیہ الرحمہ -
"	شهادت خالد بن عمر علیہ الرحمہ -
"	مبارزت و شهادت سعد بن حنظلہ علیہ الرحمہ -
"	مبارزت و شهادت عمران عبدالمد علیہ الرحمہ -
"	مبارزت و شهادت جواد انس علیہ الرحمہ -
"	مبارزت و شهادت وقاص و شرح صحیح عبیدہ -
۱۶۸	مبارزت و شهادت مسلم عوسجہ اسدی علیہ الرحمہ -
۱۶۹	شهادت یسر سلم علیہما الرحمۃ والنعقان از وصیت مادر مہربان -
"	مبارزت و شهادت ہلال ابن تافع علیہ الرحمہ -
۱۸۰	شهادت عبد ازمن بن عبد المد علیہ الرحمہ -
"	مبارزت و شهادت یحییٰ ابن سلیم و عبد المد بن سمیرہ -
"	شهادت مالک بن انس علیہ الرحمہ -
۱۸۱	شهادت عمر بن مطاع علیہ الرحمہ -
"	مبارزت و شهادت قیس بن سنیہ علیہ الرحمہ -
"	حالت جلادت و مبارزت و شهادت ہاشم بن عقبہ وقاص و بعضی از مقالات او بالپہر عمرش عمر لعین حق ناشناس و شهادت فضل علی و نہ تن دیگر از اصحاب -
۱۸۳	حالت جلادت و شهادت حبیب مظاہر علیہ الرحمہ -
۱۸۵	مبارزت و شهادت حر با حریر علیہ الرحمۃ من المد القدر -
۱۸۶	مبارزت و شهادت زید باجر جعفی علیہ الرحمہ -
"	مبارزت و شهادت انیس معتقل ابی علیہ الرحمہ -
"	مبارزت و شهادت عابس شیب علیہ الرحمہ -

صفحہ	مضمون
۱۸۶	مبارزت و شہادت حجاج بن مسروق جعفی مؤذن علیہ الرحمہ۔
"	مبارزت و شہادت سیف بن حارث و شہادت مالک علیہ الرحمۃ والغفران۔
۱۸۸	مبارزت و شہادت ترکی غلام شاہزادہ زین العابدین۔
۱۸۹	مبارزت و شہادت مالک ابن انس رحمہ اللہ۔
"	مبارزت و شہادت حنظلہ ابن سعد رحمہ اللہ۔
"	مبارزت و شہادت یزید بن زیاد علیہ الرحمہ۔
۱۹۰	مبارزت و شہادت عبد اللہ بن سعد۔
"	مبارزت و شہادت خباوہ ابن حارث رحمہ اللہ۔
"	مبارزت و شہادت عمر بن خباوہ رحمہ اللہ۔
"	مبارزت و شہادت مرہ کہ معروف باہن ابی مرہ بود رحمہ اللہ۔
"	مبارزت و شہادت محمد ابن مقداد و عبد اللہ رحمہما اللہ۔
"	آخر رسیدن رفیقان و انصار در نوبت بہ خویشان رسیدن و آہ جانسوز از سینہ بی کیستہ امام عالی مقام بر آمدن و خاطر داری بر اوران کردن اول کسیکہ سبقت کرد عبد اللہ ابن مسلم رضی اللہ عنہ۔
۱۹۵	مبارزت و شہادت جعفر ابن عقیل رحمہ اللہ۔
"	مبارزت و شہادت عبد الرحمن ابن عقیل علیہ الرحمہ۔
"	مبارزت و شہادت محمد ابن جعفر طیار رضی اللہ عنہ۔
۱۹۶	مبارزت و شہادت عون بن عبد اللہ ابن جعفر طیار رضی اللہ عنہ۔
"	ما تم سر آمدن زمین و زمان و نوبت بال امام حسن رسیدن و مبارزت و شہادت عبد اللہ بن امام حسن علیہ السلام۔
۱۹۷	رسیدن عبد اللہ ابن حسن در اتنا کے کارزار بنزدیک عمر سعد ناہنجار و فراری شدن آن ملعون و شہادت بختری مراد را و فتن با پانصد سوار جنگ عبد اللہ زنادار۔
۲۰۱	قصہ پر غصہ مبارزت و شہادت شاہزادہ موتمن قاسم ابن حسن علیہ الصلوٰۃ من المدنی رضی اللہ عنہ۔
۲۰۸	مبارزت و شہادت ابو بکر ابن علی علیہ السلام۔

صفحه	مضمون
۲۰۹	مبارزت و شهادت عمر ابن علی رضی اللہ عنہ۔
۲۱۰	مبارزت و شهادت عثمان ابن علی رضی اللہ عنہ۔
۲۱۰	مبارزت و شهادت عون ابن علی رضی اللہ عنہ۔
۲۱۱	مبارزت و شهادت جعفر ابن علی رضی اللہ عنہ۔
۲۱۱	مبارزت و شهادت عبداللہ ابن علی رضی اللہ عنہ۔
۲۱۵	مبارزت و شهادت و جلاوت عباس ابن علی رضی اللہ عنہم۔
۲۱۵	مبارزت و شهادت علی اکبر ابن امام حسین علیہ السلام۔
۲۲۰	شهادت شایر اودہ کونین علی اصغر ابن امام حسین علیہ السلام۔
۲۲۱	تنہا و بیکس ماندن حضرت امام حسین سبط دوم رسول تعظیم و بلاغت آن حالت با وجود بیماری و ملالت عزم میدان زخم کردن حضرت علی زین العابدین و باز آوردن حضرت امام حسین از میدان و وصی خود کردن و وایع رسول سپردن و بعد از آن بدات خود عزم میدان کردن۔
۲۲۲	روایت از نور اللامہ۔
۲۲۵	دگر بارہ آمدن بمیدان حضرت امام زمان و طلب کردن مبارز از لشکر کوفیان و شربت شهادت چشیدن۔
۲۳۱	در آمدن شمر لعین با فوج کوفیان بیدین در خمیہ اہل حرم محترم و غارت کردن مال و اسباب و اسیر کردن مخدرات عصمت قباب مع آل عبا و روانہ کردن بشام۔
۲۳۲	داستان غلی لعین و نهادن سر حضرت امام حسین علیہ السلام در تنور خانه خود پوشیدہ از زن خویشان۔
۲۳۳	داخل شدن عمر سعد بنہاد با سر ہائے شہدا بکوفتہ۔
۲۳۷	روانہ شدن شمر و زبیر و مخنی و غیرہ کفار مع سر امام علیہ السلام و دگر سر ہای شہدا از کوفہ بسمت شام۔
۲۳۷	مسجزہ کہ از سر مبارک حضرت امام حسین علیہ السلام بجران سر زودہ بلا حفاظہ آن بجای نام بودی مسلمان شدہ بچنگ پیوستن او با کوفیان و شربت شهادت چشیدن۔

صفحه	مضمون
۲۳۸	رسیدن لشکر سعد مع سرهای شهدا بنزدیک موصل و پیغام فرستادن به سردار موصل براسه بشوالی خود و آراستگی مقام و کیفیت فقط شهید -
"	روایت قصه شیرنگ و گریستن او در ماتم امام حسین علیه الصلوٰة والسلام -
۲۳۹	رسیدن عمر سعد بدنها و با سرهای شهدا بشهری که منصور نام سرداران مقام بود و خوشی کردن آن مردود و افتادن برق و سوختن نیمه شهر -
"	روز دیگر رسیدن لشکر شام با سرهای شهدا و سر امام علیه السلام در شهرت که سلیمان یوسف سردار بود و گذشت آن -
"	قصه شیرین کنیزک آزاد کرده امام حسین و مسلمان شدن عزیزین هارون یهودی بوجوب بشارت موسی و هارون و نکاح کردن با شیرین -
۲۴۲	روایت از خوف و کشف و گرامات سر امام علیه السلام -
۲۴۳	روایت از سعید دمشقی و کیفیت آن -
۲۴۵	در بیان خوشی کردن یعقوب حاکم عسقلان از دیدن سرهای شهدا و قصه ریر خلوص او -
۲۴۶	در بیان رسیدن عمر سعد و شمر علیه اللعنة مع سر امام و سایر شهدا بشهر دمشق شامی کردن زید پلید و آرائش شهر نمودن -
۲۴۹	داخل شدن سپاه زید مع سرهای شهدا که کربلا و اهرم و کوشک زید و به نظر زید در آورن سرها -
۲۵۰	قصه تاجر یهودی که بر وز معانته سرهای شهدا در مجلس زید نشسته و با زید مباحثه کرد و مسلمان شده به قتل رسید -
۲۵۱	طلبداشتن زید پلید پر و گیان حرم امام علیه السلام را و پیش آمدن زینب و ام کلثوم مع زین العابد علیه السلام -
۲۵۳	لقتن زید با امام زین العابدین که حاجت خواه تابر ارم و طلب کردن امام قائل پدر خود را و فرماندن زید پلید -
۲۵۴	روایت از کنز العراب و قصه بر عصه دختر امام حسین علیه الصلوٰة والسلام -
۲۵۷	خلاص یافتن آل عبا و اهل حرم از قید زید پلید و آمدن از شام به کربلا و ماتم اربعین کردن

صفحه	مضمون
	و بعد آن بدین روایت شدن -
۲۵۸	رسیدن امام زین العابدین مع ابراهیم در سوادین و فرستادن بشیر بن جبلم را پیش پیش بزرگواران خبر و وصول خود بشهر مدینه و برآمدن مردم به استقبال و نوحه و ماتم کردن -
۲۶۰	داستان احوال ولادت با سعادت حضرت امام علی نقیب زین العابدین بن حضرت امام حسین شہید البیضا که او امام چهارم است صلوة اللہ علیہا و معجزات و شهادت -
۲۶۰	روایت از حضرت شهر با بزرگوار رسول صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم را بنحایت پدر خود به جواب دیدہ بود -
۲۶۳	روایت از کشف الغمہ در باب القاب حضرت زین العابدین علیہ السلام -
"	روایت از کتاب شواہد در باب بحث امامت از امام زین العابدین و عمش محمد بن حسن علیہ بمیان آمد -
۲۶۴	داستان خروج کردن مختار و قتل کردن حزمیہ علیہ اللعنت و العذاب -
"	وفات کردن و شہید شدن حضرت امام زین العابدین -
۲۶۶	در احوال حضرت امام محمد باقر علیہ السلام -
"	معجزات حضرت امام محمد باقر علیہ السلام -
۲۶۷	روایت دیگر در معجزه حضرت امام محمد باقر علیہ السلام -
۲۶۸	روایت از امام جعفر صادق در احوال خصوصیت زید بن حسن ثقی و گواہی دادن کابرد و سنگ و شجر بر امامت امام باقر -
۲۷۰	ذکر شهادت و سبب شهادت امام محمد باقر علیہ السلام -
۲۷۱	در احوال حضرت امام جعفر صادق علیہ الصلوٰۃ و السلام از ولادت تا شهادت -
۲۷۲	روایت از راوی معتبر -
۲۷۳	روایت از ابن طاووس علیہ الرحمہ -
"	روایت از راوی نیک انجام -
۲۷۷	روایت از محمد اسکندری صاحب منصور خلیفہ -
۲۷۸	احوال شهادت و سبب شهادت حضرت امام جعفر صادق صلوة اللہ علیہ -

صفحه	مضمون
۰	ذکراحوال ولادت با سعادت حضرت امام موسی کاظم که امام هشتم است القاب شریفه آن امام علیه السلام۔
۰	ذکراحوال حمیده سعیده و تزویج صادق علیه السلام۔
۲۸۰	روایت از شفیق رضی اللہ عنہ۔
۲۸۱	روایت از علی بن سبیب و را عجز موسی علیه السلام۔
۲۸۲	در بیان مصیبت عنوان شهادت امام موسی کاظم علیه السلام۔
۲۸۸	در احوال امام علی ابن موسی رضا علیه السلام که امام هشتم است صلوة اللہ علیہ۔
۲۹۰	روایت و را عجز آن سید مجرب و بر از کوفی حضرت۔
۲۹۱	روایت از راوی معتبر و را عجز امام رضا علیه السلام۔
۰	روایت دیگر از راوی با حقا و را عجز امام رضا علیه السلام۔
۰	روایت از محمد بن فضیل رضی اللہ عنہ۔
۲۹۵	احوال بر طلال وصال حضرت امام علی رضا و سبب و واسطه شهادت۔
۳۰۲	روایت دیگر از راوی بابویی نسب در باب وصال حضرت امام علی رضا علیه السلام۔
۳۰۵	در احوال حضرت امام تقی علیه السلام که او امام نهم است صلوة اللہ علیہ۔
۳۰۶	ذکر معجزات حضرت امام محمد تقی علیه السلام از شواهد۔
۳۰۷	روایت دیگر در اعجاز حضرت امام تقی علیه السلام۔
۳۰۸	در حالت بر طالت شهادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام و سبب و واسطه آن۔
۳۱۲	در احوال حضرت امام علی تقی علیه السلام که او امام دهم است صلوة اللہ علیہ۔
۳۱۳	روایت از جامی و را عجز امام علیه السلام۔
۳۱۴	در بیان اعجاز امام تقی علیه السلام و فرمودن دوا و شفایافتن متوکل۔
۳۱۵	روایت و را عجز حضرت امام علی تقی علیه السلام و سبب شهادت۔
۳۱۶	ذکر شهادت حضرت امام علی تقی علیه السلام و سبب شهادت۔
۳۱۷	در ذکر امامت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که او امام یازدهم است۔
۰	بیان روایت و را عجز امام حسن عسکری علیه السلام از محمد ابن علی۔

صفحه	مضمون
۳۱۸	بیان روایت دیگر در اعجاز امام حسن عسکری علیه السلام۔
۳۱۹	بیان روایت سوم در اعجاز حضرت امام حسن عسکری۔
۳۱۹	روایت چهارم در اعجاز حضرت امام حسن عسکری۔
۳۲۰	روایت پنجم در معجزه حضرت امام حسن عسکری علیه السلام۔
۳۲۱	داستان وصال حضرت امام حسن عسکری علیه السلام و سبب وفات و شهادت
۳۲۲	در حمد پروردگار قاور ذوالجلال۔
۳۲۳	داستان ولادت باسعادت حضرت صاحب الامر مهدی باوی علیه السلام که امام دوازدهم است۔
۳۲۴	در بیان نسب حضرت زینب خاتون مادر حضرت امام مهدی باوی علیه الصلوٰۃ والسلام۔
۳۲۶	روایت در ذکر ولادت باسعادت حضرت امام مهدی آخر الزمان علیه السلام۔
۳۲۷	در احوال غیبت صغری و غیبت کبری حضرت امام مهدی باوی علیه الصلوٰۃ والسلام۔
۳۳۴	داستان در احوال حضرت زید شیب بن حضرت امام علی زین العابدین و نسب ما در آن شاهزاده پاک دین و اولاد او۔
۳۳۹	در بیان آمدن زید در مجلس هشام و سوالات کردن آن تا فرجام از زید عاقل مقام و جواب سوال شنیدن ازان مقبول انام۔
۳۴۰	در ذکر هب و حضرت زید شیب و احوال شهادت سر اسر سعادت و کیفیت قتال و جدال۔
۳۴۰	در احوال یحیی ابن زید شیب بن امام زین العابدین علیه السلام و سبب شهادت یحیی علیه السلام۔

تتمت

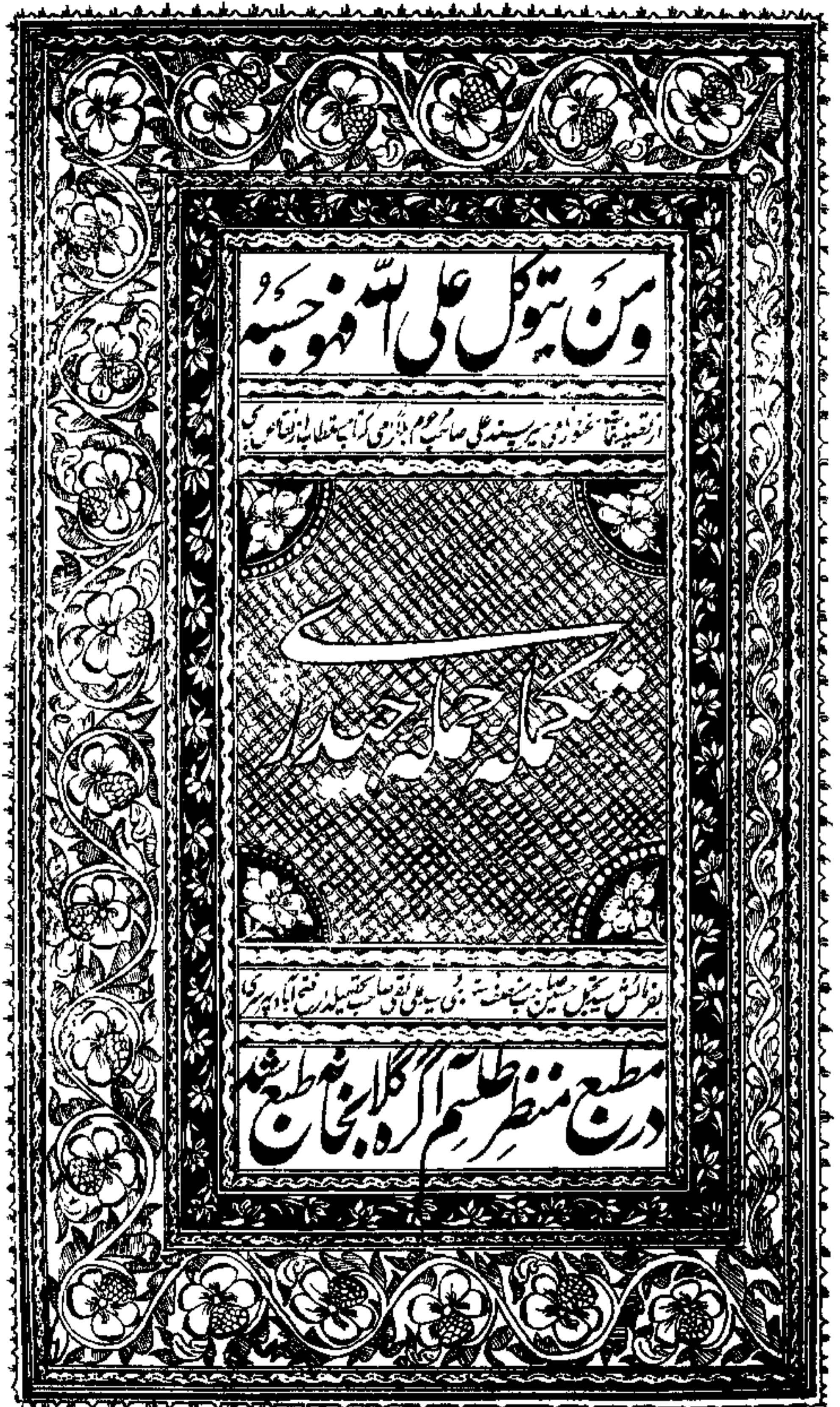
دین بزرگ علی است

از تصنیف شیخ غفرانوفیر سپیدلی صاحب مکتبم بازمی کتابخانه جامع تبریز

دفتر انتشارات سیدالشهدا تبریز

مطبع منظر عامه کلاهدی

۲۹۰۷۰۱۹۳۳۰۱۹۳۳۰۱۹۳۳۰۱۹۳۳۰۱۹۳۳۰
۲۹۰۷۰۱۹۳۳۰۱۹۳۳۰۱۹۳۳۰۱۹۳۳۰۱۹۳۳۰

بسم الله الرحمن الرحيم

در توحید حضرت باری تعالی
هو الو احد القادوس استهان له اسجد من كل جن و جان
انا العبد و الامة خير المبعدين على كل حال نستعين

<p>کشاد هم زبان ابنا م خدا مردن سخن را اعلی ساخته اساس نهادم بذر خدا برارنده زهره و شتری ز انجم فروزان بخش بنام سعلق نمود آسمان بی ستون مجسم نمود آدم پاک زاد نماید از روی کشور فروز ز نور قرره و شنائی ده ز صفت کشد شایه ککشان گهی از برق گاهی گلاب دهد رزق بر خویش بیگانه بزیاید از و انشا خوش آب ز خون ناله و ناله آه و ناله</p>	<p>دلم گشت چون با سخن آشنا بمخش که دل را جلی ساخته چو این کج نعت دم بنا نگارنده نقش دیووری رخ شام اساحت شکیلین بگا حکیمی که از حکمت کاف و نون ز آب ز آتش ز خاک و ز باد دهد ز نور از خورشید و نور گهی رنگ شب اصفائی دهد بزلق شبان بر آسمان ز قدرت برین در از حساب برون آورد خوشه از دانه صاف کرد و آب بنام حساب قدیر یک چون است قدر کثافت</p>	<p>غمتین ز محمد خدا کرد یاد نوشتم بنامش من این نامه بمحمد خدا بودم دست زین زمان جهان آفرید ز خورشید خشان بد نور نگار و بهار خندان آفرید زمین ایسترد و بالای آب و مشعل ز خورشید آفرید کشد از شفق غازه بر روی به لهای عشاق بخش طرب نماید ز انجم فروزان چراغ که از خاک الماس پدید کند ز آتش برین آورد آب را گهی لعل از سنگ غار کند</p>	<p>قدم سر و بر لوح سیاه بکامله روان ساخته نامه کتاب سخن از روی تخت خدا نیکی انسان جان آفرید رخ روز از رنگ کافور نه مهر بر آسمان آفرید قدیری که از قدرت بیاب نمود از گرم روز و شب پدید ز نورش منور کند آسمان ز انجم کند و همه بر فرق شب ز گلها و بدلق شست باغ که از آب گوهر میا کند چو گلش رسد چرخ و دلاب ز قطره که آتش کار کند</p>
---	--	---	--

بگرمی در رزق در سخت
 گوی طفلکی بر آرزو چاه
 بیکدم در جهان بصد مردمان
 یکی را چنانند شراب ممت
 چو در بای قهرش آید بشود
 و گرا طعام از گدائی دهد
 زیستان ابری بدوین
 پرویان از خاک اشجار را
 چمن او در نی از گل چنان
 بنور ستگان چمن سبزه
 چه خوش چه طیر چه دیو چه پند
 چه با قوت لیل چه با چه خور
 فراز و نشیب جز آن بهار
 چه شیخ و چه شاب و صغار کبا
 خدا با عالم خدائی ترست
 نگهبان امین ایمان تویی
 بیک مکن کائنات آفرین
 کسانیکه گوی سبق برده اند
 که حلال هر مشکلا تم تویی
 یکی دادم و هم یکی خوانمت
 همین دارم امید تا بگری
 ذنوبی کثیر خطائی عظیم
 الهی ز با نعم گهر ریز کن
 بچشم دل من ز توئی بخشش
 بکن سینه ام را چونینه صفا

بمختار بخش گوی تاب تخت
 نماید بصر اندرون پادشاه
 نماید ز چوب عصا اثر و با
 برون آورد دشته زاب حیات
 بر آورد طوفان فرح از تور
 کلاه از سر بسوزانی دهد
 بطفلان سبزه کند پریدن
 زهر شاخسار آورد بار را
 که جوشد نوا از دل بطلان
 کسی لعل بخشد گوی سیم و زر
 چه زشت چه خوب چه نیک و چه بد
 چه الماس و گنج و چه سنگ چه در
 چه صبح و چه شام چه لیل نما
 گواهند بر صخر پروردگار
 ستم بنده و پادشاهی ترست
 تو دانی بخود آنچه جان کنی
 زمین و مکان جات آفرین
 بلا احسی اقرار حق کرده
 خدای حیات و ماتم تویی
 کسی را شکر یکی نمی دانمت
 بچشم عنایت شو حیدری
 در مساجات بدرگاه حضرت
 و اهب العطیات عزاسمه
 زمان خرد را صفائی بخش
 بصیقل صفا ساز رنگ صفا

گهی آتش را گلستان کند
 روان سازد اندر پوخت را
 یکی را بظلمات رهسبر کند
 زند جوش را بجز قهرش قلیل
 نماند شاهای یکی را سبزه
 صبار او فرستد بسوی نبات
 زمین ابزاری دهد بزرگ
 ز تکتش عرومان باغ و بهار
 فرستد بسوی چمن با دریا
 چه چمن چه انبوس چه حور و ملک
 چه باغ و چه پراغ و چه بجز و چه بر
 چه برگ چه شاخ و چه بیخ و چه شتر
 همه هر چه بود و همه هر چه هست
 یگانه خدائی که نشانش نیست
 تویی آنکه خود را تودانی بدانی
 تویی واحد و فرد واحد و صمد
 کجا آید از من بدر بار تو
 ستم بنده و بندگی می کنم
 یکی بنیم و هم یکی گویمت
 چه گوید کسی وصف اعلائی تو
 الهی اما العبادت الکریم
 خیال مرا ز بهنمای کن
 چه لطفت شود صیقل سیلیم

گل و لاله و سنبستان کند
 کند موزمزه آهین سخت را
 ز آب میاتش لبان ترکند
 شود عرق فرعون بر لبی نکل
 نشاند چو خورشید بخت زار
 دهد مردگان چمن را حیات
 بپوشاندش بجز سبزه رنگ
 نمایند جسلوه بلبل و نهار
 برقص آورد سرو و شاد را
 چه کوه چه تپه و چه افکن
 چه گرم و چه سرد و چه خشک چه تر
 چه کاه چه کاهن چه سیم چه زر
 همه هر چه باشد زبالا و پست
 شکرش همان است بتاش نیست
 زاند ترا کس بغیر از صفات
 تویی عادل و قف از نیک بد
 شنائی که باشد سزاوار تو
 ترا خود پرستندگی می کنم
 یکی خواهم و هم یکی جویمت
 همین بس که کس نیست همتای تو
 فانی صدوث وانت القدیم
 فاعف لنا یا غفور رحیم
 سخن بر زبان سکر آمیز کن
 خرد را من آشنائی کن
 شود فیض تو نقد گنجینه ام

فانظر وانت الغفور الرحیم

ملک سخن باز نخواهد من
 سر چشم و گوشش دلیم داده
 دلی ده که از شوق جوید ترا
 ستم بسند کرد گام توئی
 که آورده ام در جناب پناه
 اگر چندین بر گناه آدم
 گناه مرا از جیبی مستام
 چون است شنیدیم حیم غفور
 چون است بدست دانی بود
 بیای و دم آب رحمت بیا
 بهار مرا از خزان و دربار
 بحق خودی تا که کاف و نون
 بحق همه اولیای کرام
 بان گوهر پاک درج هم
 بگلدسته پاک نخل قبول
 بان حامل ظلم و جور جفا
 بان باقر علم دین کتیبین
 بموسی کاظم امام از ام
 بحق محمد تقی و جواد
 بان کوه هدایت بان بجز
 رحمتی حسن مهدی مقدر
 بشهر مراد صفی شت پنا
 سنور کن راه ایمان من
 ستم بینوا خود توانی بخش
 چون سخن تو هستم ای ادر

که است شود مثل او من
 دل دست و پا و قدم و او
 شب روز عتیبه گوید ترا
 کرم پیش پروردگار توئی
 ز روی زخم یساری نگاه
 بر گناه تو نذر خواه آدم
 بدینا و عجبی کنی نیکنام
 بمصیان من ندامت تصور
 سیرنج اکیسیانی بود
 بیا و درخت مرادم بیا
 پیشم عنایات منظور
 که بشد شایقی از صفرون
 بحق امامان با احترام
 بان معدن علم و فضل و کرم
 بان ما در هر دو سبط رسول
 حسین علی نبی مصطفی
 که صفش بود کل الکاملین
 علیه الصلوٰة و علیه السلام
 پس درین صاحب دین داد
 حسن عسکری هر دو یقین
 امام زمان قائم و منتظر
 زنده ام در گاه ایشان شمار
 خطا غفور بخش بمصیان من
 چراغ و دم راضیانی بخش
 چگونه برم حاجتی برودگر

چو از فضل خود آفریدی مرا
 خود داده تا به اغم ترا
 زبان اتمیل تقطیب کیم تو
 ستم بکس غیر تو نیست کس
 نگاهی کن از کمال کرم
 گنا بان من بخش خودم پذیر
 چه کرد ز رویای فیض تو کم
 خدا یا بود نام پاکت کریم
 ز گنجینه خود دانی بخش
 گلستان را بهاری به
 چو غرق گناه من ز چار سو
 بحق رسولان عالی سیر
 بحق شهنشاه ملک بها
 وحی نبی کان بود سخا
 بحق گل باغ رنج و محن
 بان آدم پاک آل عبا
 سلطانین جعفر پاکذات
 بحق سرافراز کون مکان
 بنور نقی ماه برج هم
 بان حجت پاک پروردگار
 که بخش از عنایت گناه مرا
 بشوقی گناه هم تاب زلال
 نگاهی ز رحمت کن سوی ما
 گرفتار نفس ستمکاره ام
 بالطفان خود حاجتم را بر آرد

ز انعام خود پروردیدی مرا
 زبان داده تا بخوانم ترا
 کتاب بقدر تعظیم تو
 چو هستی کس با فریاد رس
 که درین دنیا شوم مستم
 بیفتاده ام دست مارا بگیر
 چه آید قصوری بجان کرم
 بگردد را را ز مر خون و عجم
 برسد که ارم شغافی بخش
 صفائی بخش و نگاری بده
 همیدارم اسید لا تقطوا
 ز آدم صفی تا بخیر البشر
 محمد قریشی رسول خدا
 علی ولی حسد علم و عیا
 حسن مجتبی سدر انجمن
 علی الحسین فضل الاولیا
 امام زمان سید کائنات
 علی ابن موسی امام جهان
 امیر عرب هادی محترم
 دلیل خدانا نبی شت چار
 سفیدی بده روسیاه مرا
 تو زگر نمانی بال طلال
 در غنوب کبشای بر روی ما
 بکن چاره ما که بیچاره ام
 بدینا و عجبی کن شرمسار

چو
 سخن

مر خود حراست نمانی مرام
 باورین فکرم حیاتی بده
 چو بادین دولت ازین انوار
 ز فضل خودی در آفتاب
 چو در تنگنای محبدا کنم
 قراضی بده قبر مارا چنان
 مقامی مرا سازد روزیم
 چو سنجید اعمال من زمان
 آنگی بدان چارده پاک تن
 چو کردم من این نامه بر نام تو
 بنام خود این نامه می بکن
 سواد طرازش چو نقش نگین
 تنای اکرام دارم بتو
 ز گنجینه غیب گنجم بده
 تر ایندگی میکند حیدری
 چو نیزان طعم گهر سنج شد
 همان به که سازم در دوام
 رسول امین سراج منیر
 سلام من بقدر خیر السلام
 ادیب بتان پیغمبر
 گلستان تو حیدر ابللی
 ز باغ نبوت گل آفتاب
 می بر سپهر عرب تافته
 ز دیوان آسمان دفتری
 چو خورشید عالم نوازی گرفت

ز کذب دروغ و ز صد تراکم
 بخلد برینم براتی بده
 روانه شوم سوی دارالقرآ
 ز شیطان نگهدار بیان من
 زبان را بنام تو گو یا کنم
 که روضه شود ز ریاض جنان
 بزیر لواسه نبی اکرم
 کنی پله نیکوئی را گران
 بخششی گناهان من بی سخن
 همی دارم امید انعام تو
 بنزد بزرگان گرامی بکن
 کحل سازد رویده منین
 همان به که خود را سپاهم تو
 خلاصی ز زندان رخ برده

در رفت سید المرسلین خاتم النبیین حضرت
 احمد مجتبی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله وسلم

بران سید پاک عالی مقام
 رفیق شفیق بشیر نذیر
 علی من له العز والاحترام
 رسول کج چون انس و پر
 چمن زار حیدر استنبلی
 ز برج رسالت بود بهتاب
 ز نورش جان شنی یافته
 ز گنجینه اش مهرمه گوهری
 بقلب خیش سرفرازی گرفت

با یوب صبرم ثباتی فرست
 بیقوب خرم وصالی بخش
 بنگام نزع آیدم روبرو
 در آن دم که در زیر خاکم کنی
 سوالی نمایند از من اگر
 بوقتی که بر خیزم از خاک پاک
 در آن مجمع اهل صدقین
 نظر کن در آنم ز چشم گرم
 ز لطفت بخششی بخلد بر این
 خدا یا ازین نامه نامم بخش
 چراغی که آفرودم از خود
 خداوند پروردگارم تویی
 نهال امیدم برومند ساز
 بلکه سخن بت جا هم بخش

سلام علی سید المرسلین
 امام البرایا دلیل الانام
 زهی سید پاک عالی نزا
 ز کتب وجود جهان مطلق
 ز بحر رسالات دوزی تیم
 مسلم بتسلیم علم هدا
 فروغ رخ روز از روی او
 عطار و دوبرستان او
 ز تر قدم زهره روشنتر

برود درونم بجای نرست
 عروس سخن اجمالی بخش
 چراغ هدایت انعام تو
 ترا کودکی جمله پاکم کنی
 بیادم دهی نام اثنا عشر
 بخشش باشد مرا ترس پاک
 و بی نامه ام را بدست بین
 که بر پله ط از خوشی بگذرم
 مقامم بنزد امانان دین
 بعالم مقامی مقام بخش
 نگهدارش از صدمه باد بد
 گنه بخشش و آفرزگارم تویی
 ز تانید قدرت تو مندر ساز
 بشرح نبی شاه را هم بخش
 بخلد برینش کنی یادری
 بنام نبی ل پراز گنج شد
 سلام علی افضل العالمین
 شفیع الخلاق بیوم القیام
 بروش درود از خداوند با
 ز صحن نور سل منتطع
 ز کان کرامات لعلی عظیم
 مؤوب بتا دیب من خدا
 سواد شبانکس گیسوی او
 ز جل نیزه بر رسیدن او
 کس شمع شبتان پیغمبر است

از آن رود و نیمه شده هفتاد
 مراد از این آسان تر است
 چراغی ستابنده از نور حق
 فلک مخزن مهر گنجینه است
 دلیل بی عالم ز پروردگار
 خدا داد آن منظر پاک را
 بر یوان قدرش قضا و قدر
 ز نور خورشید الضحی آیتی
 بزمش بود فرشته و زمین
 شده مکه از مولدش محترم
 نبی زمان سندر آرمی بن
 ز سیلا دان سرور حق پرست
 چو آئین و تاج بر سر نهاد
 دل ز بهره و دستگارش نگر
 در آن دم که تحت شانی نشست
 دل مومنان را ز رنگ بدی
 لبش امتی امتی سر کند
 بهنت آسمان زمین بسیر
 فطوبی لمن اریت لرا
 فاذا کاره ما با مگانا
 ثواب کشیر لک لایه
 شبی از شبان سعادت قرن
 شبی نوز بخش رخ صبحگاه
 شمار سوادش ز فرق فلک
 نبی بود آن شب بار امگاه

که گرد و بزمینش رکاب
 که دلال با نزار و شتری
 کلیمی است گوینده بر طورت
 احد صورت واحد آینه است
 رسول خدا حجت استوار
 ز گنجینه خویش لولاک را
 ستاره قدم را نموده ز سر
 پیش کیمیکشان آیتی
 گل و سنبل لاله و یاسمین
 ز پیش شرف یافت بیت محرم
 بود نوح ملت پنا بقین
 در آمد با یوان کسری است
 کلاه کیومرث از سر قواد
 زمین زمان در پناش نگر
 دو عالم بفرمان او دست بست
 جلا داد از صیقل احمدی
 شفاعت بد یوان محشر کند
 بود یثرب از مرقدهش منتظر
 له رضة العز والافتخار
 شفا للامراض عصیاننا
 در ذکر معراج حضرت سید کائنات
 علیه افضل الصلوات و اکمل التحیات
 فروزانتر از صد هزاران نگاه
 بیاض رخ عریان ملک
 جان داشت در سایه او پناه

که بسته بهرام بر کار است
 چه چشم چه طر چه چهره و لبش
 چراغی بکاشانه ایزدی
 رسولانین از یونخواه ا
 بلکه جلالت امیر علیل
 بچشم شرفش ز سیل مجید
 بود بر طلال جبین بسین
 بشمع رخساره پروانه است
 خرد دست بسته بفرمان او است
 ز ایجاد کونین مطلوب است
 نبی اصل عالم همیع او است
 بروا قفا و ند جمله بتان
 بنیذاخت آئین جمشید را
 ز گنج گل و بار و دژ و کهر
 کلید و گنج کون سگان
 در آن دم که سپید بران خدا
 بخت صف انبیا را امام
 فرستم کنون هزاران سلام
 بتوصیفه لیس لی طاقه
 اذ اقل لولا بتوصیفه
 فلک مشک را بر سرش بنخسته
 شبی رونق افزای مناج بود
 لبش بود جبین او او حق

بجان پاسبان در در است
 بیستند فرمانبری را مگر
 شده شن از جلوه احمدی
 ملائک خدم در گاه او
 بود محاشش منزل جبرئیل
 ز ما زاع کحل ابواب کشید
 سنقش ز ویل خالی استین
 سا سا بانی ز کاشانه است
 زمین زمان جمله ممان است
 جویب اند و محبوب است
 شراع همه سده شرح او است
 شده سرد آتشکده زمان
 ز مغرب بر آورد نور شیه را
 غنی گشت از جود او بحر و بر
 سپردند بر دست خادم آن
 بر آرز از لفظ نفسی کند
 علیه الصلوة و علیهم سلام
 سوی مرقه پاک خیر الامام
 بتوصیفه لیس لی حاجه
 فما حاجه لی بتوصیفه
 عذاب الیسم لا عذاب
 گرامی تر از شهرها و زمین
 که با زان جسم بر آونخته
 مگر مشعل راه معراج بود
 دلش بود بیدار در یاد حق

بیت شانی نشست

در آنوقت حکم از جناب مجید
 باد مبارک بوقت سفید
 عزالی سبک ریشیت فلک
 مراد که بر چرخ آنگ بوز
 زیر ملائک سبک خیز تر
 ز فرشتگان تا برش برین
 نظر سیکشادی چو بر بگذر
 فرخاک از بارگاه جلیل
 ز فرمان پروردگار صید
 که خاصان حق جان نثار تو
 ز شوق ملاقات پروردگار
 بیا لید رخویشترن اهور
 بیکدم زنه آسمان گذشت
 قدم چون بسیر فلک کشید
 از آنجا چو بر آسمان شد روان
 ز بهی همسوار که بر پشتین
 گرفته بر پشت دوش نقد جان
 بز و چون که بر چرخ اول علم
 چو افتاد سیرش بدین فلک
 بچرخ سوم چون قنادش نگاه
 خور از کثرت لطف همان
 بیا پیش بهره برم یافت
 چو دید آنچنان اوج خمیری
 ستاده که بسته جوز الصفت
 یک تا ختن ها گجا تا خسته

بسخیر سفت آسمان در رسید
 شبی محترم بود روز عید
 ستور مجسم ز روح ملک
 گذارمش بر زمین تنگ
 ز نیکو نجوم بسی تیز تر
 بود کیم بلکه کم هم ازین
 نهادی قم پیش پیش از نظر
 رسید آن زمان بردش خیل
 در خانه احسانی بزود
 ملائک همه انتظار تو اند
 وضو ساخت آنم سول کباب
 رسول خدا گشت بری ار
 بچنگ زد در جهان با گشت
 ز تیر ببت المقدس رسید
 به پیش اندش جو بر اول روان
 نشسته بر ادم خوش بگین
 ز بهر نشان رسول زمان
 سه نوشت از شوق نعل قدم
 رسید صفت بسته حور و ملک
 شد زهره قاصه بارگاه
 شده قرص نان بر خیران
 ز نعلین اقبال انعام یافت
 شد از شوق جان شتری شای
 نداده خط بندگی را بکف
 همه آسمان پایش انداخته

ز بهر نبی ناسب و اجمال
 خدایش فرستاد در نیم شب
 شمشیر همچو آهن دمش نرم تر
 به تیزی ز برق جبهه فزون
 همه روز را سیر خورشید
 قیاس خیال خردر اکتیت
 چو همیز کردی این جای تنگ
 عنان جنیت ست بد اندرش
 بز و حلقه در که دروازن
 چو آن منظر خاص لطف خدا
 بیست از پی سیر بسفر
 روان شد نگاه ز روی من
 ز بهی اهور که چون گرفت
 چو بیت المقدس ه جای
 روان شد بروی اهور اهور
 بستند حلقه بگرد فرس
 ندیمان در گاه پروردگار
 قمر روشنی یافت از برزش
 عطار در راه پرستندگی
 چو بر چرخ چارم قنادش گذر
 وز آنجا روان شد به چرخ فلک
 سمنش روان شد چو باد صبا
 قدم بر سر کف هفتم کشاد
 بیاورد عرش از برای نثار
 چو آمد بد روه سول متین

ده دو زمین بود آنم سبال
 براقی شتابنده بهر طلب
 سهرین گرد و فر کفیل پین در
 زو هم خیال خلاق برین
 بود از قدمهای نیم گام
 بانندی پیش پشته چون کعبه
 گذشتی ازین طایر هم سبزنگ
 ز نامیدق تاج بد بر سرش
 سر عرش کرسی مهر فزون
 به بنید از این الملائک ا
 نطق کرامت بگرد کم
 بنیت گشتش گشوح الامین
 دوبار باید دوباره برفت
 فلک ق خوسو بر پای او
 همی بود بر پشت او سوسا
 رسولان پیش ملائک پس
 همه صف زده گردا و بنده
 شده ککشان کبکش مطبوعش
 نوشته به پیش خط بندگی
 بفرمانبری بست عیسی کمر
 دوان رکابش امین الملک
 بچرخ ششم گشت رونق فرا
 ز حل فرق از زیر پایش نهاد
 ز آنجم طبقاتی ز بهی شاد
 جدا ماند از حوسب سیر امین

بسم الله الرحمن الرحیم